

Tillaga til þingsályktunar

um leyfi til veiða á álf, grágæs, heiðagæs og helsingja utan hefðbundins veiðitíma.

Flm.: Þórarinn Ingi Pétursson, Stefán Vagn Stefánsson, Halla Signý Kristjánsdóttir, Lilja Rannveig Sigurgeirsdóttir, Haraldur Benediktsson.

Alþingi ályktar að fela umhverfis-, orku- og loftslagsráðherra að útbúa tillögum um heimild til tímabundinna og skilyrtra veiða á eftirfarandi tegundum fugla, utan hefðbundins veiðitíma þeirra:

- álf, grágæs, heiðagæs og helsingja á kornökum og túnnum frá 15. mars til 15. júní,
- álf á kornökum frá 1. maí til 1. október.

Leyfin verði veitt á þeim svæðum þar sem þörf er talin á aðgerðum vegna verulegs ágangs fugla á tún og kornakra.

Ráðherra geri einnig stjórnunar- og verndaráætlun fyrir álfir og gæsastofna á Íslandi í samvinnu við Umhverfisstofnun og hagsmunaaðila.

Ráðherra greini Alþingi frá tillögum sínum og leggi fram skýrslu um áætlunina eigi síðar en 1. desember 2022.

Greinargerð.

Þingsályktunartillaga þessi er byggð á tillögum sem lagðar voru fram á 151. löggjafarþingi (279. mál) og á 150. löggjafarþingi (203. mál) og er nú endurflutt með smávægilegum breytingum.

Álfir, grágæsir, heiðagæsir og helsingjar valda miklu tjóni á túnnum og kornökum. Þörf er á að finna leiðir fyrir bændur til þess að stemma stigu við ágangi álfta og gæsa. Umhverfis- og auðlindaráðuneytið, Umhverfisstofnun, Náttúrufræðistofnun og Bændasamtök Íslands hafa tekið saman upplýsingar um ágang af völdum gæsa og álfta á ræktarlönd. Hægt er að byggja á þeirri vinnu við mat á þörf til að bregðast við ágangi. Eftir sem áður þarf að tryggja vernd stofnanna og meta árangur aðgerðanna.

Álfir.

Álfir þurfa að éta um 300 g á dag af þurrefni. Ungfuglar safnast oft í stórum hópum í nýrækt og á kornökum. Þörf er á að veita staðbundna undanþágu frá lögunum til þess að bregðast við tjóni. Álfir hefur verið friðuð á Íslandi frá árinu 1913 en álfarstofninn hefur stækkað verulega. Um 1960 var stofninn um 3–5 þúsund fuglar en í dag er talið að stofninn sé um 34.000 fuglar.

Grágæs.

Grágæsir sækja mikið í grænan gróður yfir sumartímann og kornakra á haustin. Þær þurfa að éta um 150 g á dag af þurrefni. Stofnstærð grágæsa er í kringum um 100.000 fuglar. Kjörsvæði hennar er láglendi um allt land og gerir hún sér iðulega hreiður, grunnan bolla, á grónu

landi, í hólum, mýrum, nálægt vatns- og árbökkum, í lyngmóa eða kjarri, í klettum og jafnvel ræktarlandi.

Heiðagæs.

Kjörsvæði heiðagæsa er á hálendinu en við komuna til landsins fara heiðagæsir talsvert í ræktarlönd áður en þær halda til heiða. Heiðagæs étur um 130 g á dag af þurrefni. Gróður er víða viðkvæmur á hálendi Íslands og má ætla að fuglinn gangi nærri honum á viðkvæmum svæðum. Stofninn er gríðarlega sterkur og fer stækkandi. Íslensk-grænlenki stofninn hefur stækkað mjög undanfarna áratugi, árið 1952 var hann 23.000 fuglar en er nú í sögulegu hámarki, um 500 þúsund fuglar.

Helsingi.

Helsingjastofninn á Íslandi hefur vaxið mjög eins og aðrir helsingjastofnar í Evrópu. Hann var stærstur um 81.000 fuglar árið 2013 og hafði fækkað niður í 72.000 fugla árið 2018, m.a. vegna skipulagðra fækkunaraðgerða skoskra stjórnvalda. Helsingi er ekki á valista.

Ágangur á tún og akra.

Bændur hafa reynt að verjast ágangi fugla með ýmsum hætti, bæði með sjónrænum og hljóðrænum aðferðum. Þær duga þó skammt þar sem fuglinn er fljótur að venjast fælum og kemur fljótt aftur í tún og akra. Sömu aðferðir eru notaðar í öðrum löndum og hafa fuglarnir einnig vanist fælum þar. Með vörnunum er aðeins verið að hrekja fuglana tímabundið af ákveðnum svæðum en þeir leita þá gjarnan til næsta bónda. Slík tilfærsla á vandamálinu er ekki skynsamleg lausn til lengdar og er því nauðsynlegt að bregðast við með aukinni forsjálni.

Tjón.

Álftir og gæsir teljast til andfugla og eru grasbítar. Þær sækja frekar í tún sem eru í góðri rækt en lélegri. Þær eiga auðvelt með að greina fóðurgildi gróðurs og velja sér bithaga eftir því. Ágangur álfta og gæsa veldur bændum fjárhagslegu tjóni og einskorðast sá vandi ekki við Ísland. Árið 2016 kom út skýrsla á vegum Ráðgjafarmiðstöðvar landbúnaðarins um tjón af völdum álfta og gæsa árin 2014 og 2015. Á þessu tímabili gátu bændur tilkynnt rafrænt um tjón sitt í gegnum Bændatorgið. Niðurstaða skýrslunnar sýndi að tjón af völdum ágangs fugla var mest á túnnum. Í flestum tilvikum var um að ræða fleiri en eina fuglategund sem ollu tjóni á tilteknu ræktarlandi. Fram kom að mun fleiri tjónatilkynningar bárust árið 2014 en árið eftir. Samkvæmt niðurstöðum skýrslunnar má ætla að margir bændur hafi látið hjá líða að tilkynna um tjón því að lítið hafi áunnist síðustu ár í að fá tjón viðurkennt eða bætt eða að fá viðeigandi úrræði til að verjast ágangi.

Stjórnunar- og verndaáætlun.

Frá árinu 2013 hefur Ísland verið aðili að samningnum um vernd farfugla og votlendisfugla í Afríku og Evrasíu (e. African-Eurasian Migratory Waterbird Agreement, AEW). Samningurinn kveður á um aðgerðir til verndunar votlendisfuglum á viðkomustöðum þeirra og nær til fjölda fuglategunda sem verpa eða hafa áningarstað á Íslandi. Á grundvelli samningsins geta ríki ákveðið að vinna að því að stýra stofnstærðum fuglategunda sem valda skemmdum á uppskeru. AEW hefur ráðist í gerð áætlana til að hafa áhrif á stærð gæsa- stofna í Evrópu, m.a. vegna heiðagæsar, grágæsar og helsingja. Árið 2012 var t.d. gerð áætlun um að minnka stærð Svalbarðastofns heiðagæsa í Danmörku og Noregi í samstarfi við

Holland og Belgíu niður í u.þ.b. 60.000 fugla (gildistími 2012–2022). Takmarkið náðist tveimur árum síðar. Markmið áætlunarinnar um Svalbarðastofninn er að viðhalda stofnstærðinni í 60.000 fuglum til þess að lágmarka skaða sem gæsirnar valda á uppskeru og gróðri í freðmýri (túndru) án þess að gera út af við stofninn. Hugmyndin um tjónveiði helst í hendur við 43. gr. frumvarps til laga um vernd, velferð og veiðar á villtum fuglum og villtum spendýrum, sem birt var í samráðsgátt stjórnvalda og lagt var fram á 151. löggjafarþingi en varð þó ekki að lögum. Í áðurnefndri grein frumvarpsins er gert ráð fyrir því að Umhverfisstofnun geti veitt tímabundna og skilyrta undanþágu til veiða á tiltekinni tegund villtra fugla enda sé sýnt fram á raunverulega og skilgreinda hættu á tjóni af þeirra völdum í ákveðnum tilvikum eða á tilteknum stöðum eða svæðum, enda sé undanþágan í samræmi við samþykktu stjórnunar- og verndaráætlun hlutaðeigandi tegundar. Í umsögn Bændasamtakanna um frumvarpið kom eftirfarandi athugasemd við 43. gr.: „Það blasir við að tjón af völdum ágangs álfta og gæsa er umtalsvert og nauðsynlegt að bregðast við því með því að taka til nánari skoðunar þau ákvæði sem snúa að tímabundinni afléttingu friðunar álfta og gæsa. Tjón af þeirra völdum er mest á túnnum og liggur fjárhagstjónið þar, annars vegar vegna beitar og hins vegar átroðnings. Um þetta vísast einnig til skýrslu sem unnin var af Ráðgjafarmiðstöð landbúnaðarins um tjón af völdum álfta og gæsa árin 2014 og 2015. Þar segir m.a. að á þeim tíma hafi bændur tilkynnt tjón rafrænt og að í flestum tilvikum hafi verið um að ræða fleiri en eina fuglategund sem olli tjóni á tilteknu ræktarlandi. Meðaluppskera korns sé um 3,5 tonn/ha og hálmuppskera um 1,8 tonn/ha. Af 85 hekturum megi áætla að um 294 tonn af korni og 147 tonn af hálm hafi tapast. Markaðsvirði byggs sé um 47 kr./kg og hálmverð um 20 kr./kg þurrefnis. Heildartap var því áætlað um 16,8 m.kr. Ef gert væri ráð fyrir að sama vægi tjóns gildi fyrir allar fuglategundir þar sem hefðu ollið tjóni samkvæmt skráningu megi gera ráð fyrir að álftin ein og sér hafi valdið kornrækt uppskerutjóni að verðmæti 6,4 m.kr., ef tekið sé mið af meðaltali árána 2014 og 2015 og tilkynningum bænda þar um.

Svipaðar varnir hafa verið notaðar héraðs árum saman en fuglarnir aðlagast þeim jafnóðum og þær hafa því ekki tilætluð áhrif. Undanþága skv. 1. mgr. 43. gr. er skilyrt við óvenju mikinn ágang. Óljóst er hvað felst í því en það þarf að tryggja að viðeigandi aðgerðir séu heimilær bændum hverju sinni til að verjast ágangi, mikið tjón getur orðið án þess að um óvenju mikinn ágang sé að ræða. Bændasamtökin telja eðlilegt og sanngjarnt að bændum verði veitt skýr heimild til að verjast ágangi ásamt því að gerð stjórnar- og verndaráætlunar sem því tengist verði sett í forgang.“

Niðurlag.

Flutningsmenn telja nauðsynlegt að setja markmið um stærð stofna álfta og gæsa. Þá er mikilvægt að til verði skýr heimild og áætlun um veiðar á álft og gæs í því skyni að minnka tjón bænda, hvort sem hún felur í sér breytingar á lögum eða eftir atvikum reglugerðum þar að lútandi. Samhliða þessari aðgerð verði gerð áætlun um að tryggja vernd stofnanna.